

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965298080/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Nr. 318. - XXXV.

1.

En god Samvittighed
I Christo nyder Fred med GUD,
Og er et dagligt Gieste-Bud,
Som gør os Verden leed.
Den boer paa Friheds Grund,
Og taaler ingen Trældoms Riis.
Den veed af Sandheds Mund
Sin Ret til Paradiis.
Men her maae Troe og Kierlighed 47
Staae altid frisk paa Vagt;
Thi ellers er Samvittighed
Forraad i Fiendens Magt.

2.

Du blevst med Baand belagt,
Livsaligste Immanuel,
At løse mig, en ævig Træl,
Af Helved-Fyrstes Magt.
Nu kan jeg frank og frie
I Troen trodse Helveds Port;
Thi al dens Tyrannie
Har du til intet gjort.
Men lad mig alle Tider see
Hen op til Golgatha,
Og ind udi Gethsemane,
Der kom min Frihed fra.

Nr. 318 — XXXV. 1, 8: *sin*] *sit* orig., trykfejl.

Nr. 318 — XXXV. Original. — 1, 1-2: i *Christo* må henføres til en god *Samvittig-*hed, altså en god samvittighed, der beror på forholdet til Kristus o; på den syndsforladelse og frigørelse, som han har tilvejebragt, jfr. Hebr. 9, 14; 1. Pet. 3, 21. 1 v. 2 skildres, hvorledes dette er sket, se særlig 2, 9-12. — 1, 3: Ordspr. 15, 15. — 1, 4: jfr. z. 220, 12, 3. — 1, 5-6: Der tænkes vel på frihed for lovers anklage. — 1, 7: *Sandheds Mund*] om Kristus. — 1, 10: *frisk*] årvågent. — 1, 12: *forraad*] forrådt. — 2, 1-4: Modsetningen: *med Baand belagt* — *at løse mig* minder om nr. 302, 2-3. — 2, 2: *Immanuel*] Gud med os, henværelse for Jesus, Bs. 7, 14; Mt. 1, 23. — 2, 3: *at*] for *at*.

Nr. 319. - XXXVI.

1.

Korset vil jeg aldrig svige,
Som saa salig bliver endt.
Skulde jeg en Christen være,
Uden Christi Kors at bære?
Nej, jeg har, vil JEsus sige,
Aldrig den Discipel kiendt.
Korset vil &c. &c.

48

2.

Paa de mørke Ørkens Gange
Følger det forfætte Land.
Hvad os her kan hart beegne,
Er kun saare lidt at regue
Mod uendelig at prange
I Fuldkommenhedens Stand.
Paa de mørke &c. &c.

Nr. 320. - XXXVII.

1.

Himlen, trods de grusomst' Bølger,
Himlen er min Anker-Grund.
Gaaer det over alle Bredde,
GUD skal nok sin Sandhed redde.
Efter Trængsels Midnat følger
Trøstens klare Morgen-Stund.
Himlen, trods &c. &c.

Nr. 319 — XXXVI. Original. Jfr. nr. 183, 194 og nr. 6, 6. — 1, 1: Korset har dobbelt betydning; det betegner på een gang selve Kristi kors og det kors o; den lidelse, som bliver lag: på den kristne. — 1, 3-4: Mt. 10, 39; 16, 24. — 2, 1: paa; oven på, eller; *Gange* vige. — 2, 2: *forfætte* forfættede. — 2, 3: *hart*, hårdt, svært; *beegne* nøde. — 2, 3: *prange* træde strålende frem. — 2, 6: *Stund* tilstand.
Nr. 320 — XXXVII. Original. — 1, 2: Jfr. Hebr. 6, 19; nr. 120, 1, 1 flg. — 1, 4: *sin Sandhed redde* sørge for, at hans ord og herte viser sig at være sandt.